9280 - Аҳкоми шаръии савор шудани зан бо рононда бидуни маҳрам

савол

Ман зане ҳастам, ки дар яке аз муассисаҳои таълимӣ ба ҳайси нозири донишомӯзон фаъолият менамоям. Табиати кори ман тақозо мекунад, ки барои анҷоми боздидҳои корӣ ба мактабҳои берун аз шаҳри маҳалли фаъолиятам биравам. Ман ҳамроҳ бо бархе аз муаллимаҳо, бо ҳузури як рононда ва бидуни маҳрам рафтуомад мекунам. Ҳукми шаръии чунин ҳолат чист? Ҳамчунин, ҳукми маоше, ки дар ивази ин кор дарёфт менамоям, чӣ гуна аст? Бо дарназардошти он ки шароити шахсӣ ва хусусияти кори ман имкони ҳамроҳии маҳрамро фароҳам намеорад.

Ҷавоби муфассал

Дар сурате ки бо шумо як ё ду зан ё бештар ҳамроҳ бошанд ва рононда шахси мӯътамад бошад, савор шудан ҳамроҳ бо ин занон бидуни маҳрам ҷоиз аст, ба шарте ки ин рафтуомад сафар маҳсуб нагардад. Зеро сафар бидуни маҳрам ҷоиз нест, ҳатто агар занони дигар ҳамроҳӣ кунанд. Аммо чунин боздидҳо ба мавзеъҳои берун аз шаҳр, агар наздик бошанд ва шумо дар ҳамон рӯз бозгардед, сафар ҳисобида намешаванд ва ба маҳрам ниёз надоранд.